

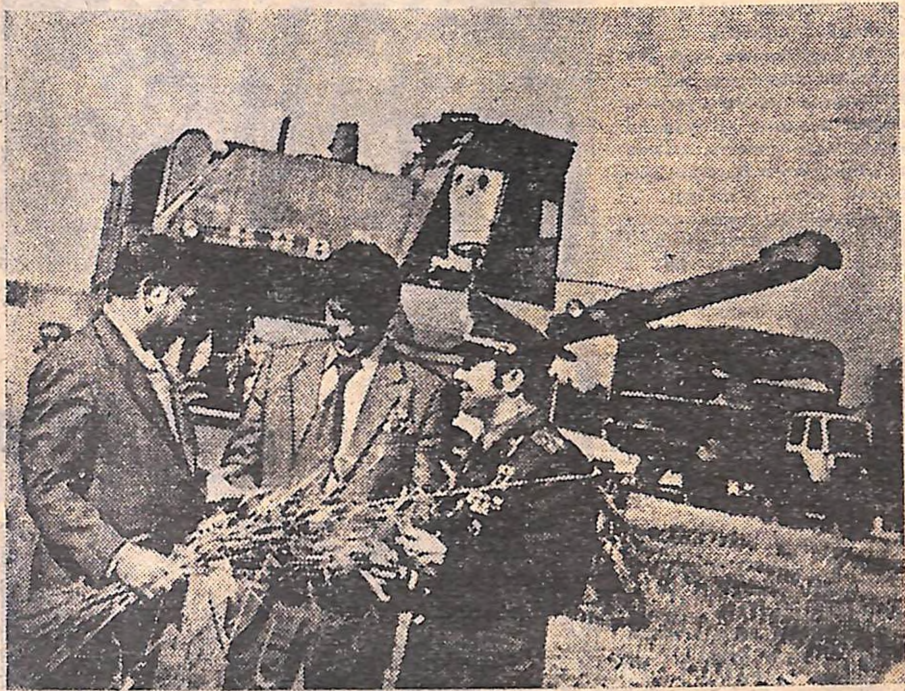
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комбайнар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 28 липня 1981 року № 90 (2974) Ціна 2 коп.



На знімку: герої космосу бесідує з головою колгоспу імені Леніна Знаменського району Героєм Соціалістичної Праці В. М. ГУРТОВИМ.

КОСМІЧНИХ ВИСОТ, ДИТИНСТВО!



— ТЕПЕР я розумію, — скаже другого дня перебування на Кіровоградщині Валерій Вікторович Рюмін, — чому з таким режисерським трепетом дивився щоразу в ліоміатор Леонід Іванович, коли наш космічний корабель пролітав над землею його дитинства і юності...

Він же, ушавлений космічний довгожител, після тривалої розлуки тепер пішки йшов по цій землі, намагаючись відчувати кожну її життєдайний подих. Ось він ступав хлібним полем, поміж пшеничних валків.

— Такого ж, як сьогодні, сонячного дня хлібні валки добре видно з космосу, — каже Леонід Іванович і перепише комбайнерів і голову колгоспу імені Леніна Знаменського району Герою Соціалістичної Праці В. М. Гуртовому:

— Які плани у хліборобів? Які мрії на п'ятирічку у трудівників господарства? Який урожай цього року?

А урожай славний! Більше 40 центнерів з гектара дає хліба поле О. Кірика, В. Чернишова, О. Покришки, О. Грудницького — знаних комбайнерів колгоспу. Тут же, на щедрому полі космічні побратими Л. І. Попов і В. В. Рюмін

вручають хліборобам пам'ятні листи. І ще раз, на прощання, озираються на комбайни: густо річечкою там силється з бункера золоте зерно...

За такою картиною вони бентежно спостерігатимуть того дня ще раз — у радгоспі «Олександрійський», на полі, де ударну вахту жнив-81 несе орденоносець В. Задорожній. Схвильований теплою зустріччю, комбайнер дає слово герою космосу:

— Разом з молодим напарником сидимо сьогодні з бункера 1000 центнерів зерна...

Зустрівшись із хліборобами, послушавши розповіді керівників вуглерозрізу «Морозівський» (там побували дорогі гості по дорозі до Олександрії), порозмовлявши із земляками, Леонід Іванович Попов скаже увечері під час зустрічі з трудящими рідного міста:

— Наша робота в космосі — це лише один із заключних етапів творіння руш людських, початок якого закладено тут, на землі. Закладено вашими, дорогі товариші, руками.

Ці слова, що думку він повторюватиме ще не раз...

А поки що машина мчала до Олександрії, до рідного дому.

У СУБОТУ, у сонячний-сонячний полудень, місто бурхливими оваціями зустрічало свого ушавленого земляка двічі Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Л. І. Попова і його космічного побратима двічі Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР В. В. Рюміна.

Море людей, посмішок і квітів! Воно ніби переносило дорогих гостей з вулиці на вулицю, не стихаючи ні на хвилину, ні на мить. Воно обіймало їх посеред площі разом з обіймами матері, Тетяни Овсївни, разом з обіймами рідних і керівників міста. Воно вирувало на центральній площі Олександрії, де космонавти поклали квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну, і біля пам'ятника героям, полеглим у роки Великої Вітчизняної війни, куди прийшли поклонитися космічні побратими («Десять країн соціалізму об'єднали свої зусилля і працюють у космосі на благо миру», — скаже Леонід Іванович Попов).

А в хвилини найбільшого приливу радості і любові живе море посилало до Героїв своїх дітей. («Дитин-

{Закінчення на 2-й стор.}



Цей зоряний жнивний час

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ:

ТРИВАЄ ЗМАГАННЯ НА ПРИЗ

ІМЕНІ КОСМОНАВТА Л. І. ПОПОВА

Серед молодих комбайнерів:

СК-5

Микла САВРАНСЬКИЙ з колгоспу імені Карпа Мерка Добровеличківського району — скосив хліб на площі 357 гектарів, намолотив 3042 центнери зерна.

Дмитро ПАЛАДІЙ з колгоспу імені Суворова Бобринецького району — з площі 516 гектарів зібрав 7254 центнери хліба.

Очелян ПЕТРЕНКО з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району — на 240-гектарній площі намолотив 6928 центнерів зерна.

Ігор ТОЦЬКИЙ з колгоспу імені Свердлова Мало-Висківського району — скосив хліб на 203 гектарах, намолотив 5711 центнерів зерна.

Анатолій ШАМШУР з колгоспу «Україна» Компанієвського району — на 235 гектарах намолотив 6400 центнерів зерна.

СК-6

Василь ВАКУЛЕНКО з колгоспу «Дружба» Олександрівського району — з 243 гектарів намолотив 8665 центнерів зерна.

Андрій ТРОХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — на 236-гектарній площі намолотив 8339 центнерів зерна.

Олександр ПРИЛУЦЬКИЙ з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району — скосив 246 гектарів, намолотив 7200 центнерів зерна.

Іван ДРАЧЕНКО з колгоспу «Родина» Бобринецького району — із 248 гектарів зібрав 7200 центнерів зерна.

Павло МЕЛЬНИКОВ з колгоспу імені Леніна Вільшанського району — скосив хліб на площі 277 гектарів, намолотив 5642 центнери зерна.

КОЛЕКТИВ

МЕТА—ПЕРЕМОГА

Молоді жителі нашого колгоспу із піднесенням сприйняли відкритий лист торішніх переможців соціалістичного змагання на жнивних молодих хліборобів Новоукраїнського району до сьогоднішніх учасників хлібозбирання. «На жнивних — космічних висот!» — такий девіз змагання. До них прагнуть усі молоді жителі. Нам здається, що вирішальну роль для успіху мусять зіграти організація праці, зібраність, зосередженість.

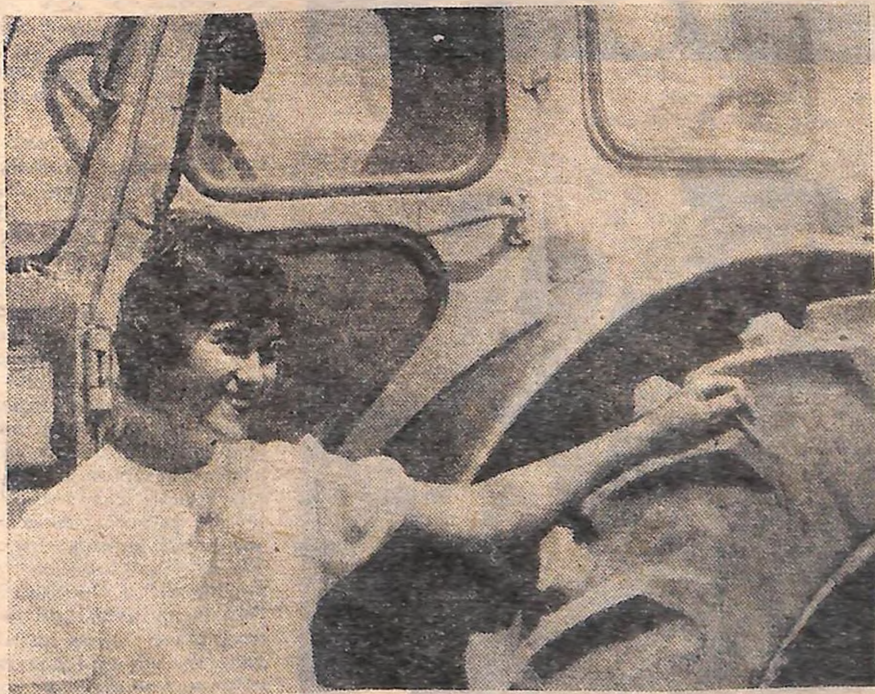
У нашому районі цього року створені збирально-транспортні загони, ланки. Така організація виправдовує себе на практиці, до мінімуму скорочується втрата часу, а це дуже важливо в гарячу пору.

ку дорішню часу наповнення бункерів зерном.

Наша ланка прагне зробити гідний внесок у здобуток комсомольців і молоді району на жнивних. Внесок у змагання за право бути володарем призу імені космонавта.

П. МЕЛЬНИКОВ — комбайнер, В. ХОЛОНЮК — водій, члени комсомольсько-молодіжної збирально-транспортної ланки колгоспу імені Леніна, Вільшанський район.

ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ



Ударно трудиться на перевезенні зеленої маси трактористка з колгоспу імені Крупської Кіровоградського району Валентина КАРЕТНА. Вона щодня виконує норму на 150—160 процентів.

Фото М. ХОРЕНЖЕННА.



КОСМІЧНИХ ВИСОТ, ДИТИНСТВО!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

ство — наш початок і наше продовження, — говорили космічні побратими ще в літаку, який ніс їх рейсом з Москви на Кіровоградщину. — Ось чому ми з особливим трепетом чекаємо зустрічі з дітьми).

Діти бігли до них скрізь: ще там, у Суботцях, коли вони завітали до дитсадка «Колобок», тут, у місті дитинства Л. І. Попова, у казковому Павлиші, де космонавти відвідали музей В. О. Сухомлинського, у комсомольському місті Світловодську, на березі Дніпра, куди космічні «Днепр» («Я завжди любив і найбільше люблю цю чудову річку», — сказав Леонід Іванович) прибули з неділю.

Діти бігли до них і літали разом з квітами на руках Героїв або (ті, що старші, що, можливо, роблять нині свій перший самостійний крок у житті), безмежно щасливі, брали з тих самих рук яскраву листівку з таким сонячним побажанням: «Піонерам табору «Хвиля». Хай збудеться ваша мрія!»

Про дитинство і перші кроки до космосу, зроблені колись маленьким Леонідом разом з його першим учителем Іваном Марковичем, схвилювано говорила колишня вчителька (того ж таки Івана Марковича), нині заступник директора Олександрійського краєзнавчого музею О. В. Жарій. Про державні роки юності згадували тут, у музеї, ветерани партії і комсомолу міста, від імені яких героїв космосу вітала колишня льотчиця Герой Радянського Союзу А. Ф. Худякова.

Про минуле і сьогоднішній день Олександрії, про його слазних трударів йшла мова під час зустрічі космонавтів у міській Компартії України, у якій взяли участь члени бюро міському і райкому партії, члени виконкому міської і районної Рад народних депутатів.

І з особливим хвилюванням чекали Леонід Іванович та Валерій Вікторович зустрічі з трудящими міста на стадіоні «Шахтар».

ТРИБУНИ стадіону, мабуть, ще ніколи не чули такого багатотисячного тріумфування, мабуть, ще ніколи не були такими радісними і збудженими... Того ж суботнього дня вони бурхливими оваціями, з прапорами і квітами вітали дорогих гостей, що об'їжджали стадіон, стоячи у відкритій машині.

— Ласкаво просимо в наш хліборобський край, — звучав над стадіоном голос диктора. — І від усієї душі прийміть наш подарунок — ось цей хліборобський корвай...

Змінюючи один одного, поруч героїв космосу стають партійні і радянські працівники, хлібороби і шахтарі, робітники підприємств, піонери і школярі Олександрії. Трибуни бурхливими оваціями підтримують вігальні слова промовця. Слова про слазних космічних побратимів, про ті 185 днів, що вразили світ мужністю Л. І. Попова і В. В. Рюміна, про ті 185 днів у космосі, що «зробили космічні далі ближчими і доступнішими для землян», як говорив, вручаючи у Кремлі високі нагороди космонавтам, Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Вер-

ховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв.

Над стадіоном лунають слова: «Диплом почесного громадянина міста Олександрії вручається двічі Герою Радянського Союзу льотчикові — космонавтові СРСР Леонідові Івановичу Попову... — Ще через кілька хвилин: — ...дачі Герою Радянського Союзу льотчикові-космонавтові СРСР Валерію Вікторовичу Рюмину...»

Дівчата-комсомолки Галина Крахмаль і Наталка Самохвал підносять слазним підкорювачам космосу символічні ключі від міста...

А потім багатотисячні трибуни з великою увагою слухали космонавтів. Саме тоді і промовив Валерій Вікторович Рюмін ті слова:

— Ми багато разів пролітали над Олександрією, і щоразу Леонід Іванович з хвилюванням дивився в ілюмінатор. То ж тепер я розумію, чому з таким реаним трепетом дивився він щоразу в ілюмінатор...

З тим самим хвилюванням звернувся до земляків, виступаючи на стадіоні, і Леонід Іванович Попов...

Потому було велике святокове видовище. І вже електромонтажниця Олександрійського електромеханічного заводу Світлана Маслова, з якою колись працював Леонід Іванович в одній бригаді, пісню звертається до героїв космосу, і вже бадьорий марш та вірш славлять дорогих гостей. І знову радісно бентежать космічних побратимів виступи дітей...

На стадіоні — маєво прапорів і квітів. Над стадіоном — святковий фейєрверк.

Олександрія вітала свого слазного земляка і його космічного побратима.

* * *

НАСТУПНОГО дня героїв космосу зустрічав сонячний Світловодськ. На центральній площі міста відбувся багатотисячний мітинг і великий святковий концерт.

Гості поклали квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну та біля Вічного вогню. Тут, на схилах Дніпра, Леонід Іванович Попов і Валерій Вікторович Рюмін посадили на згадку про перебування у місті комсомольської слави дві берізки.

Того ж дня гості побували на Світловодському заводі чистих металів, відвідали гідроелектростанцію, зробили прогулянку по Дніпру.

Учора Л. І. Попов і В. В. Рюмін повернулися до Олександрії. Вони відвідали електромеханічний завод, де починав свою трудову біографію Леонід Іванович, були гостями середньої школи № 6, в якій навчався майбутній космонавт...

В. СТУПАК,
спецкор «Молодого комунара».
Кіровоград — Суботці —
Олександрія — Павлиш —
Світловодськ — Олександрія.

* * *

На знімку з: палкі вігання — землякам олександрійцям: зустрічає мати — Тетяна Овсієвна; почесне ноло на стадіоні «Шахтар»; момент вручення символічного ключа від міста; зустріч з О. В. ГІТАЛОВИМ; квіти — до Вічного вогню; батько із сином Олексієм саджають берізку на схилах Дніпра; у музеї В. О. Сухомлинського.

Фото АВТОРА, В. ГРИБА,
І. КОРЗУНА.



25 липня в Кіровограді і Новоукраїні закінчилися фінальні поєдинки юних футболістів республіки на приз клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч».



Переможцями у своїх вікових групах стали:

у молодшій — жданівська «КАЗКА»,
в середній — ніжинська «РАЙДУГА»,
у старшій — київський «КОСМОС».

Нагороди цим колективам вручили голова республіканського штабу клубу «Шкіряний м'яч» М. М. Балакін, комсорг ЦК ВЛКСМУ Микола Черниш та Герой Радянського Союзу В. О. Верхоланцев.

ДО ПОРТРЕТА ЛІДЕРА

Тільки вірність

Все. Ще одна атака — і можна буде вітати переможця. Кому ж пощастить — хмельницькому «Поділля» чи жданівській «Казці»? Поки що нікому — основний час гри закінчився нічиєю: 1:1. Тепер — серія пенальті. У воротях по чергово займають свої місця голкіпери. А в обох командах є непогані «снайпери» — 4:4. Ще один удар — гол!

— Ура Володі Морозову! — вигукують хлопчики з Жданова.

Це ж який Морозов? Чи не брат Сергія Морозова, провідного гравця команди московських армійців? Так і є. Володя Морозов, учень 5-го класу жданівської середньої школи № 10 випушив свою команду на останньому етапі боротьби, а тепер його віта-

ДИТЯЧИЙ КОЛЕКТИВ

ють, його несуть через усе футбольне поле.

Коротке інтерв'ю чемпіона.

— Що головне у футболі?

— Вірність! Вірність своєму колективу і вірність футболу. Бо футбол — це серйозна гра.

— Скільки ж, на твою думку, треба грати, щоб наздогнати по майстерності Сергія?

— Я вже сьомий рік тренуюсь. А ось наш інструктор і тренер, Юрій Михайлович Коломієць, котрий приходить до нас з «Азовсталі», переконує: якщо ми щороку підніматимемося на висоту так, як оце тепер, то й майстерність швидко набудуємо. Ну, а брат Сергій сказав: «Будеш жартувати на полі — тобі не місце в команді!» Тому я і стараюсь...

Справді, він постарався. За всі матчі зустрічі забив у ворота суперників три м'ячі і ще один — останній, переможний.

Впевненість «Райдуги»

Так, ніжинська «Райдуга» впевнено перемогла виницький «Черемош» — 2:1. Впевнено (справа не в рахунок), бо весь час була у наступі, демонструючи цікаву гру і висоний фізичний гарт. Чітко й сміливо перетинала шлях чернівецьким футболістам. Отже — перемога!

Коли вручали нагороди кращим гравцям турніру, то назвали ім'я капітана «Райдуги» Андрія Ковтуна.

Він потім навіть розгубився: — Чого це мене? Он і Валерка Іщенко, і Валерка Волк забивали аж по три м'ячі. Та й Ігор Ситко молодеч — грає у захисті, а зумів прорватись до воріт «Черемоша» і не помилився — був гол.

Андрій Ковтун — шестикласник ніжинської СШ № 7. Любить він не тільки футбол. Захоплюється хокеєм, настільним тенісом, легкою атлетикою. Так і всі його товариші по команді — тренуються у двох-трьох секціях.

Як «Райдуга» стала міцним і згуртованим колективом? Інструктор-вихователь ніжинського спортивного клубу Ф. С. Синченко відкриває «секрети»:

— Ми маємо кілька команд, що тренуються в наших секціях — з приватного сектора міста, з однієї вулиці, з одного житлового масиву. Вони постійно змагаються між собою. І саме в регулярних турнірах можна виявити найкращих, більш перспективних гравців — таких як Анатолій Ковтун, наприклад. Тому, очевидно, «Райдуга» перемогла на зональних республіканських змаганнях навіть призерів минулорічної всеукраїнської першості.

Перемогла. І здобула право взяти участь у всеукраїнському фіналі.



У молодшій віковій групі перемогла жданівська «Казка».

Фото В. ГРИБА.

«МЕТАЛУРГ» — «ЗІРКА» —

0:2

«Металург», що знаходився в останній трітій команді п'ятої української зони і який мав майже найбільшу кількість поразок (тринадцять), прагнув будицею перемогти. Господарі поля намагалися з самого початку гри заволодіти ініціативою. Та на двадцять дев'ять хвилин майстерно робить передачу Юрій Насонкін, Федір Студновчасно виходить на газ капітан команди і головою послідує м'яч у сітку воріт «Металурга».

Наші земляки в першому таймі атакували більше і різноманітніше. Проте часто їхні завершальні удари були неточними, — цим «страждали» Валерій Самофалов, Олександр Алексєєв, Сергій Радченко.

Після відпочинку на рівні «Металурга» одразу замінив трьох футболістів. Це примусило «Зірку» особливо пильно стежити за діями, які стали розвиватися на зеленому полі. Найбільше довели до праці захисну лінію. І вони з цим навантаженням справилися. На шістдесят п'ятій хвилині Микола Голік і Валерій Самофалов виводять на зручну позицію Олександра Алексєєва. Він і подвоїв результат.

Кіровоградці вдало проводять ігри на старті другого кола. Вони забили в свій актив п'ять очок із шести можливих і мають їх тепер двадцять чотири.

В. ШАБАЛІН.

УВАГА! ВІКТОРИНА

«Моя Батьківщина — СРСР»

ВІКТОРИНА проводиться у три етапи. Перші два тури заочні.

І тур присвячується XXVI з'їздові КПРС. Його умови публікувалися в журналі «Турист» у квітні 1981 року. Враховуються відповіді, відправлені до редакції не пізніше 15 вересня 1981 року.

ІІ тур присвячується XIX з'їздові ВЛКСМ. Публікуватимуться запитання у журналі «Турист» у жовтні 1981 року. Враховуватимуться відповіді, відправлені не пізніше 22 квітня 1982 року.

Дата відправлення відповідей визначається за поштою штемпелем. Розбіги не рецензуються і не повертаються.

Підсумки турів друкуватимуться в грудневому (1981 р.) та липневому (1982 р.) номерах журналу.

У вікторині можуть взяти участь усі бажаючі віком до 35 років. Відповіді висилаються до редакції журналу «Турист» на адресу: Москва, В. Харитонівський, 14; з обов'язковою поштовою конвеєрною — «Вікторина «Моя Батьківщина — СРСР».

Учасникам вікторини необхідно вказати точну адресу, прізвище, ім'я, по-батькові, вік, місце роботи чи навчання, професію.

При підбитті підсумків перевага надається учасникам і значітцям експедиції «Моя Батьківщина —

СРСР», а також тим, хто взяв участь в обох турах.

Для переможців заочних турів вікторини БММТ «Супутник» ЦК ВЛКСМ, Центральної Рада по туризму та екскурсіях ВЦРПС встановлюють по десять пільгових путівок на внутрішні маршрути.

Хід вікторини висвітлюватиметься у передачах радіостанції «Юність».

За підсумками заочних турів ряд переможців візьме участь у ІІІ турі, присвяченому 60-річчю утворення СРСР, котрий пройде на Центральному телебаченні в грудні 1982 року (за спеціальним сценарієм).

Для нагородження переможців заключного туру БММТ «Супутник» ЦК ВЛКСМ встановлює премії: перша — безплатна туристська путівка в соціалістичну країну;

друга — безплатна путівка до міжнародного молодіжного табору;

три третіх — пам'ятні сувеніри.

Крім цього, Центральною Радою по туризму та екскурсіях ВЦРПС також встановила безплатні путівки на внутрішні маршрути, пам'ятні сувеніри.

З метою дальшого посилення пропаганди туристської експедиції радянської молоді «Моя Батьківщина — СРСР», залучення юнаків та дівчат до глибокого вивчення героїчного минулого країни, історії партії і комсомолу, виховання молоді в дусі комуністичної ідейності, дружби народів СРСР, БММТ «Супутник» ЦК ВЛКСМ спільно з Центральною Радою по туризму та екскурсіях ВЦРПС, редакцією журналу «Турист», Центральним музеєм Революції СРСР, Головною редакцією телепрограм для молоді Центрального телебачення з 1981—1982 років проводить вікторину «Моя Батьківщина — СРСР», присвятивши її 60-річчю утворення СРСР.

ЗАПИТАННЯ

І туру вікторини «Моя Батьківщина — СРСР», присвячене 60-річчю утворення СРСР.

1. У лютому цього року завершила свою роботу історичний XXVI з'їзд КПРС, який став визначною подією у житті партії та радянського народу. Він підбив підсумки діяльності партії і трудящих нашої країни за роки десятиріччя. З'їзд озброїв партію і народ науковою програмою діяльності на одинадцять п'ятиріччя, визначив внутрішню політику КПРС.

— Розкажіть про знаменитих людей вашого краю, героїв десятиріччя п'ятиріччя — делегатів XXVI з'їзду партії.

2. У Конституції СРСР записано: «Вся влада в СРСР належить народоді. Народ здійснює державну владу через Ради народних депутатів, що становлять основу СРСР».

— Де і коли була створена перша в Росії загальнонаціональна Рада робітничих депутатів історія її створення і діяльності?

3. Відвідаючи меморіальні музеї, знайомлячись з пам'ятниками вірним синам Вітчизни, молоді вивчає героїчну історію Батьківщини, життя і діяльність видатних організаторів революції, її полководців, які зробили великий внесок в організацію першої у світі Радян-

ської держави робітників та селян, у будівництво соціалізму в нашій країні.

— Якою постановою Радянського уряду було покладено початок спорудженню пам'ятників визначним діячам революції, науки і культури? Коли і де був відкритий перший монументальний пам'ятник діячам революції?

4. З комсомолом, його славною історією нерозривно пов'язана біографія всіх поколінь радянських людей. Спілка молодих ленинців яскраво уособлює революційний порив, романтику, вічну молодість Країни Рад.

— Хто став першим лауреатом премії Ленінського комсомолу в галузі літератури та мистецтва? Які музеї в країні носять його ім'я?

5. В. І. Ленін на VIII з'їзді РКП(б) сказав: «Якщо б ми могли дати завтра 100 тисяч першокласних тракторів... то середній селянин сказав би: «Я за комунізм» тобто за комунізм». У десятиріччя п'ятиріччя сільському господарству промисловість дала 1,8 мільйона тракторів. — Якого року і на якому заводі країни був ви-

пущений перший радянський трактор? Розкажіть історію цього заводу.

6. 1981 року виповнюється 40 років розгрому фашистських військ під Москвою, героїчний бій за Москву, яка стала прологом перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні.

— Розкажіть про пам'ятники «Рубежа слави» в Московській області.

7. В одинадцятій п'ятирічці намічено значно підвищити якість всіх видів продукції, що випускається... Неухильно збільшувати питому вагу продукції вищої категорії якості в загальному обсязі її випуску.

— Коли був запровадний державний Знак якості і продукції яких підприємств вперше була удостоєна почесного п'ятикутника?

8. На території СРСР розташовані численні пам'ятники архітектури та монументального мистецтва, створені руками талановитих майстрів минулого. Сгоровані храми, палаци, побудовані споруди розповідають про духовну велич та героїзм наших предків, про талант і майстерність народів, які населяють нашу країну.

— Які міста входять до туристського маршруту «Золоте кільце» і чим кожне з них визначне?

Субота

117

10

1

11032. 2

▲ УТ

Дирекція.

Зам. 74.

32M 70

видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.